

अपराधः । अतिस्मृतिविरुद्धाचारः । यथा,—
“अधर्मो धेते राजन् ततो भद्राणि पश्यति ।
ततः सपत्नान् जयति समूलक्षु विनश्यति ॥”
इति महाभारतम् ।

(“अधर्ममिदमत्यन्तं कथं भीष्मोऽनुमन्यते” ।
इति महाभारतं ॥)

अधर्मो, [न्] चि, (अधर्मः पापं विद्यतेऽस्य)
अधार्मिकः । अधर्मात्मा । अधर्मशब्दादस्यर्थे
इन् ॥

अधश्चरः, ङ, (अधश्चरति इति अधस् + चर + अच्)
चौरः । इति हारावजी ॥ अधोगामिनि चि ॥

अधश्चौरः, ङ, (अधः चौरः । अधस् + चुर +
अच् + स्तार्थे अच्) नीचचौरः । सिंदालचौर
इति भाषा । इति केचित् ॥

अधस्तात् अ, (अधर + अस्ताति ।) अधोभागः ।
इति हलायुधः ॥ (तस्याधस्तात् वयमपि रता-
स्तेषु पर्णोदनेषु । इति उत्तरचरितं ।) (तथा
“निमज्जतेऽधस्तादक्षौ दाढप्रतीच्छकौ” ॥ इति
मनुः ।) पञ्चाङ्गागः । इत्यमरटीका ॥ रतिमृष्टं
भगं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अधामार्गवः, ङ, (न धीयतेऽसौ अधाः न + धा +
क्विप् । तादृशं मार्गं वाति गच्छति । अधा + मार्ग +
वा + कः ।) अपामार्गः । इति क्षीरस्वामी ।)
धामार्गवद्वजः । इत्यमरटीकायां रायमुकुटः ॥

अधार्मिकः, चि, (धर्मं चरति । धर्म + ठक् ।
न धार्मिकः ।) अधर्मी । अधर्मात्मा । प्रापी ।
तत्पर्यायः । अधार्मिकः २ । इति त्रिकाण्ड-
शेषः ॥ यथा,—

“यत्तु पञ्च महायज्ञविहीनः स निराकृतः ।
अधार्मिकः स्यादुषलः अवकीर्णोऽक्षतव्रती” ॥
इति जटाधरः ॥ अतो नाधार्मिके वसेदुग्रामे ।
इति कुल्लुकभट्टश्च ॥

अधि अ, (न धीयं धार्यते । नच् + धा + कि ।)
प्रादिविश्वरूपसर्गमध्ये उपसर्गविशेषः । अ-
स्यार्थः । उपरिभागः । इति दुर्गादासः ॥ अधि-
कारः । ईश्वरः । इति मेदिनी ॥ अधिकं । यथा
अधिमासः अधिको मासः इत्यर्थः । इति स्मृतिः ॥
अधिः, ङ, आधिः । मनःपीडा । इत्यमरटीकायां
भरतः ॥

अधिकं, स्त्री, (अधि + स्तार्थे कन् ।) काथालङ्कार-
भेदः । तस्य लक्षणं । अधिः, ङ, पृथुलाधारादाधे-
याधिकवर्णनं । उदाहरणं यथा । ब्रह्माख्यानानि
जले यच्च तत्र मान्ति न ते गुणाः ॥ इति कुव-
लयानन्दे अप्येयदीक्षितः ॥

अधिकः, चि, (अध्यारूढ एव अधि + स्तार्थे कन् ।)
अतिरिक्तः । अनेकः । इति हेमचन्द्रः । (एमान्
पुंसोऽधिके शुक्ले । स्त्री भवत्यधिके स्त्रियाः । इति
मनुः ।)

अधिकरणं, स्त्री, (अधि + क्त + अधिकरणे ल्युट् ।)
एकन्यायोपपादनं । इति हेमचन्द्रः ॥ अधि-
क्रियते अच् । विषयादिपञ्चावयवविवेचनोपेत-
ग्रन्थः । यथा,—

“विषयो विषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं ।
निर्णयश्चेति पञ्चाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतं” ॥

विषयो विचाराह्वाक्यं । विषयोऽस्यायमर्थो न
चेति संशयः । पूर्वपक्षः प्रकृतार्थविरोधितर्कोप-
न्यासः । उत्तरं सिद्धान्तानुसूलतर्कोपन्यासः ।
निर्णयो महावाक्यार्थतात्पर्यनिश्चयः । एवं क्रमेण
विवेचनमत्राधिक्रियते इत्यधिकरणं । इति ति-
थ्यादितत्त्वं ॥ अधिक्रियतेऽर्थाद्विचारोऽस्मिन्नने-
नेति वा अधिकरणं वेदविचारग्रन्थात्मिका मी-
मांसा । सा च द्विधा कर्ममीमांसा ब्रह्ममी-
मांसा चेति । कर्मकाण्डवेदविचारग्रन्थः कर्म-
मीमांसा जैमिनिप्रणीता सैव मीमांसात्वेन प्र-
सिद्धा पूर्वमीमांसा इत्युच्यते । ब्रह्मकाण्डवेद-
विचारग्रन्थश्च ब्रह्ममीमांसा वेदव्यासप्रणीता सा
च वेदान्तत्वेन प्रसिद्धा उत्तरमीमांसा इत्युच्यते ।
इत्यत्र मीमांसापदमपि करणाधिकरणव्युत्पत्त्या
ग्रन्थपरं ज्ञेयं । भावव्युत्पत्त्या तु विचारपूर्वक-
निर्णयपरमिति । यत्तु अधिक्रियते विचारोऽस्मै
इति व्युत्पत्त्या अधिकरणं मीमांसासिद्धान्त
इत्युदीचेनाभिहितं तन्न । सिद्धान्तस्याधिकरण-
चरमावयवत्वेनाधिकरणानुसूतात् अधिकरणत्वा-
नुपपत्तेः । यथा न्यायमते निगमनस्य न्यायाव-
यवत्वं न तन्मात्रस्य न्यायत्वं तथेहापीति सुधीभि-
र्भार्यं । तस्य चाधिकरणस्य पञ्चाङ्गानि । तदुक्तं,—
“विषयोऽविषयश्चैव पूर्वपक्षस्तथोत्तरं ।
निर्णयश्चेति पञ्चाङ्गं शास्त्रेऽधिकरणं स्मृतं” ॥

विषयो विचाराह्वाक्यं । यथा । खादिरे पशुं
बध्नाति खादिरं वीर्यकामस्य यूपं कुर्वीत
इत्यादि संयोगपृथक्त्वाधिकरणदेः । एवं विषयो
निश्चयस्तद्विन्नस्तद्विरोधी वा अविषयः संशयः ।
तदुक्तं,—

“विशब्दश्च विशेषार्थः सिनोतिर्वन्धनार्थकः ।
विशेषश्च सिनोतीति विषयोऽर्थनियामकः” ॥

नियामकः कोटिनिश्चयकतया विशेषदर्शनात्मक-
व्याप्यवत्त्वादिनिश्चय एव । एवमेव न्यायगुरु-
न्यायवागीशभट्टाचार्यचरणाः ॥ अन्ये तु विषय
इति विपूर्वस्य श्रुतेः संप्रयार्थकत्वमालोच्य ता-
लव्यमध्यपाठं वदन्तः विषयः संशयः इति व्याच-
क्षते तत्र विपूर्वश्रुतेः संप्रयार्थकत्वे मानमनु-
सन्धेयं । संशयः अस्यायमर्थो न वेत्याकारकः ।
पूर्वपक्षः सिद्धान्तविरुद्धतर्कोपन्यासेन सिद्धान्त-
विरुद्धसंशयैकोटिव्यवस्थापनं । उत्तरं प्रकृत-
सिद्धान्तानुसूलतर्कोपन्यासेन प्रकृतसिद्धान्तसिद्ध-
संशयापरकोटिव्यवस्थापनं । निर्णयः सिद्धान्तसिद्ध-
विचार्यवाक्यतात्पर्यवधारणं । कर्ममीमांसा-
धिकरणानि सहस्रसंख्यकानि जैमिनिप्रणीतानि
शास्त्रदीपिकादौ पार्थसारथिमिश्रादिभिर्ब्रह्म-
विरुत्तानि । इति जन्मशेखरकृतवत्त्वसम्बोधिनी ॥ * ॥
व्याकरणमते आधाररूपकारकं । तच्चतुर्विधं ।
सामोप्यं १ यथा गङ्गायां घोषः । कालिन्यां
रेमे ॥ आश्लेषः २ यथा दिवि देवाः । कानने
रेमे ॥ विषयः ३ यथा शास्त्रे निपुणाः । केले

कुशलः ॥ व्याप्तिः ४ यथा तिलेषु तैलं । सकले
स्थितः ॥ * ॥

अधिकर्द्धः, चि, (अधिका ऋद्धिः सम्पत्तिर्व्यस्य
सः ।) अतिशयसम्पत्तियुक्तः । तत्पर्यायः । स-
मृद्धः २ । इत्यमरः ॥

अधिकर्मिकः, ङ, (अधिद्वय हट्टं कर्मणि प्रभवति
अधिकर्मिन् + ठन् तस्य इक्) हट्टाध्यक्षः । इति
हेमचन्द्रः ॥ हाटेरदारोगा इति भाषा ।

अधिकाङ्गं, स्त्री, (अङ्गादधिकं मयूरखं सकादित्वात्
समासः ।) सकञ्चुकाः मध्ये यद्ब्रून्ति तत् । क-
ञ्चुकादिदाहार्थं श्रुतैर्मध्यकाये निबन्धपट्टिकादि ।
तत्पर्यायः । सारसनं २ । इत्यमरः ॥ विश्व-
कुल्याद्यतिरिक्ताङ्गविशिष्टे चि ॥ (यथा मनुः ।—

“नोद्वहेत् कपिलां कन्यां
नाधिकाङ्गीं न रोगिणीं” ॥)

अधिकारः, ङ, (अधि + क्त + ङच् ।) राजादीनां
चामरधूननश्चन्द्रधारणादिव्यापारः । तत्पर्यायः ।
प्रक्रिया २ । इत्यमरः ॥ प्रकरणं । यथा नैमि-
त्तिकेऽयं प्रायश्चित्ताधिकार इति मिताक्षरा ॥
स्वामित्वं । यथा “सर्वे स्युरधिकारिणः” इति
स्मृतिः ॥ अधिद्वयदेशादिः । यथा निजाधिकारः
भिन्नाधिकारः इत्यादि बहवः शिष्टप्रयोगाः ॥
(यथा मनुः ।—

“तस्य शास्त्रेऽधिकारोऽस्मिन्
ज्ञेयो नान्यस्य कस्यचित्” ॥)

अधिकारी, [न्] चि, (अधिकरोति अधि + क्त +
नन्दादित्वात् णिनि ।) प्रभुः । स्वामी । अधि-
पतिः । अधिकारविशिष्टः । स्वत्वान् । इति
स्मृतिः ॥ यथा,—

“इष्टापूर्त्तं द्विजातीनां धर्मः सामान्य उच्यते ।
अधिकारी भवेत् शूद्रः पूर्त्ते धर्मं न वैदिके” ॥
इति सलमासतत्त्वं ॥ अपिच ।

“स्वातोऽधिकारी भवति दैवे पैत्रे च कर्मणि” ।
इत्याहिकाचारतत्त्वं ॥ वेदान्तमते विधिवदधीत-
वेदाङ्गत्वेन आपाततोऽधिगताखिलवेदार्थोऽस्मिन्

जन्मनि जन्मान्तरे वा कान्यनिषिद्धवर्जनपुरःसरं
नित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनानुष्ठानेन निर्गत-
निखिलकल्मषतया नितान्तनिर्मलस्वान्तः साधन-
ज्ञतुष्टयसम्पन्नः प्रमाता । इति वेदान्तसारः ॥ * ॥

धनाधिकारिणो दायभागशब्दे द्रष्टव्याः ॥ * ॥
श्रीमूर्त्त्यादीनां वेशकर्ता । इति लोकप्रसिद्धं ॥

अधिकारी, [न्] ङ, (अधिकरोति अधि + क्त +
नन्दादित्वात् णिनि ।) वेदान्तशास्त्रवेत्ता । अधि-
गताखिलवेदार्थनितान्तनिर्मलस्वान्तः साधनचतु-
ष्टयसम्पन्नः प्रमाता । इति वेदान्तसारः ॥ पुरुषः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

अधिद्वयः, ङ, (अधि + क्त + ङच् ।) अध्वजः । आय-
व्यवावेत्तकः ॥ इत्यमरः ॥ (आचार इत्यधिद्वयेन
मया गृहीता या वेत्तयश्चिरवरोधयद्देभु राज्ञः ।
इति शाकुन्तले ।) कृताधिकारद्वये वाक्यलङ्कः ।

अधिक्रमः, ङ, (अधि + क्रम् + ङच् रुडाभावः)
आक्रमणं । इति हेमचन्द्रः ॥